Чер (чт) мн. черове. в. черъв. В. кч. тир тем.

Черавица (та) умн. от черави

Черавино село костенделска околия.

Черав (чт) птица Alcedo дчн. черав между не знае

Черава (та) тоже що черава. той се втворачи в'разгорен. ната черава. Зк. 142

Черавя, вя, ш, гл. дл. 1) тоже що черавя. 2) измосвам, изтарям бия, шибам: майка ми баше много отпаса чеме: остави че падеш 4-5 пъти на черавеше с'хурката. Зк. 32.

Черка (та) мелница, воденица (на вода) школо без дъска като черка без воде. Зк. 24 (Секи друма)

Черло (то) 1) герло, чърло; извор, от дето бъка вода: това е подземно черло на мала камн. Р. 79. 2) чърло, устие, боаз, тъ. сеч проход.

Черов (чт) в. черъв. В. кач. берков. бутунец. Соф.

Черъвча (то) умн. от черъв.

Черава (та) в. чъртва.

Честок, а, о, — и (чт) 1) човек с'коравo чърце, който неосвща челост за нищо, немилосерд, безчеловечен. А человекът честок и мукав в'работите си. 1. Цар. 25; 3. Честок хора. 2) стръг, върл; Знаях те че си человек честок. Мат 25; 24 3) с

Честоко, нар. немилостиво, немилосърдо, безчалостно, безчеловечно

Честокост (та) коравина

Честа, а, о, — и (чт) в. честа, постъпца ние на л. както в'Малешево. Да покрива с'чести свъртки. В. кч. 102. (Ме. лничка.

Честа (та) събиране, посевание житните плодове от полето сега е време за честа. Д. 32. Кинисала ми мама Мария на честа д'о'ити.

Четвар (чт) 1) който чете, чете. Един добър четвар, добра на чъти в'един ден за 12 кръхци сотин. тен. 56. 2) див. кото се чете по четва. в. кречет, скрапец, стричек, рус. Стрекоза казва-се още на момчета и къри щорец и попец.

Четвач (чт) тоже що четвар в'1-во Знач. т. 334.

Чечо име собст. мъжк от чесо

Чив, а, о, — и (чт) който е чивъ, чивъ се между чивите Защо търсите живите между мъртвите. Лук. 24; 5. Тоте още чив. Чива стока. Чив да ме отпаче, чив да ме чеме. Дойти кажа как се чеми три чив момчета. Д. 40. В'поздравение Да си чив и здрав. Ч. 259. Да е чив цар Георгий. Р. 51. Да съ чиви моите, да съ чиви момчета да съ чиви и здрави. Из. 226. 2) който живее на земята; бива ли чива мома да дигнеш за

Чк, от чив с'отпущане на в. и при бъвене на гласните ~~чтоп~~ м'ъ. стъ употрѣбява се особено в'С. З. Македония в'вид на заклинания при умоления: 1) с'ми: чи ми, вамли а чив; чи ми се, де ми е чиво всичко. чи ми бога, бог ми душа. М. 44. Ми. ти бога, бабо, чи ти душа. М. 195. чи ти бога, мирче, единого, чи ти тъмни мене калугер, чи ти книга що тъдиш. М. 354.